

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hippoensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XIX. S. Augustinus exornat Ecclesiam Monachis, Clericis, &
Martyribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

venientes nouem fratres, seu monachi, induiti
habitum nigro, cum manicis largis & corrigia,
quorum nomina haec sunt, Ioannes qui senex
erat & aliorum veluti Prior, Licanos, Panta-
leon, Garime, Saama, Affe, On, Gubla, Lama-
pta. Et isti sunt qui in Aethiopiam instituerunt
monasteria, atque eorum corpora tamquam
sancta venerantur.

CAPVT XIX.

*S. Augustinus exornat Ecclesiam Monachis,
Clericis, & Martyribus.*

Hi omnes alijque innumeri longâ serie
temporum secuti sunt primum S. Au-
gustini institutum. Quod autem ipsem
primus in Africam hunc viuendi modum
induxisset, eoque vteretur, inde nimis
Donatistæ pestiferum genus hominum
non dubitauerunt tam salutare inuentum
Augustino velut illius primario auctori ob-
ijcere, quemadmodum ipse refert, cum ta-
men ex Ægypto, Italâ & aliunde tale vitæ
genus primum acceperit. Inaudierat enim
iam pridem D. Ioannis Baptistæ austera
in eremo viuendi rationem; acceperat alio-
rum sermone, D. Paulum Archieremitam
victu habituque duro usum esse; iam famâ
didicerat totius Ægypti sanctissimum Ar-
chimandritam Antonium, sed & plurimo-
rum

rum monachorum facilè poterat esse conscius qui in Thebaidis ciuitate Oxyrincho commorantes, adeò se quaquà versus difuderant, ut multò plura monasteria quād domus eadem in vrbe censerentur: viginti enim millia virginum, & decem millia viorum vrbs ea ambitu suo cōpletebatur. Viderat & in Italiā non pauca egregiè instructa monasteria, quæ beatorum ciuum choris non dubitabat cōparare. Quem Angelicum in terris viuendi modum ipse sectatus, & admirabili cōexione Monachismum Clericatu iungens, è suis delectos aliquot, eosque pietate & doctrinā præcellentes, dein sacris Ordinibus iniciari curauit. Qui eius statuto, præter communia tria votorum exercitia, cœperunt vnā recitare Preces horarias, Sacrum celebrare, concionari, excipere confessiones, aliaque id genus, instar Apostolorum, Ecclesiastica obire munia. Adeò ut recte iuxta Possidium dicatur Augustinus Presbyter factus cœpisse viuere cum Clericis secundū regulam sub sanctis Apostolis constitutam: eò quod tum primū S. Pater sit exorsus vitam Apostolicam modo perfectiori, maioriique amplitudine. A quo modo sic viuendi ut non esset resiliendi facultas, illi astringebant se felici necessitate, quæ in meliora compellit.

Euagrius
in Vitâ
SS. Patrum
cap. 5.

Lib. I. de
moribus
Eccl. c. 33.
Possid. c. 11
Vitæ.
Innoc. I. ep.
ad Vitri-
cium.
Augustinus
epist. 76. ad
Aurelium.

Augustinus
epist. 77.
Hier. epist.
ad Nepo-
tianum.

Epist. 43.

Hac

Hac tam egregiâ tum Monachorum, tum Clericorum vnione, velut lucidissimis astris Ecclesiam Catholicam exornauit in pacis serenitate, ut Martyrum genus in persecutionis turbine; quamquam nec hi quidē ex Augustiniano cœtu posteā defuere. Et quidem sub eadem ferè tempora sequente tyrannorum rabie, tradunt 2500. ex Augustinianâ Religione fratres effuso sanguine testimonium illustre Christo reddidisse.

*Innumeris
Martyres
Ordinis
D. Augu-
stini.*

Qui tamen in Martyrologio Romano peculiari celebritate minus culti fuere, quod eorum nomina deprehendi non potuerint. Eorum tamen generatim fit mentio, & centenario vel millenario numero comprehensi recitantur. Ex omnibus autem septem omnino, xvi. Kalend. Septemb. distinctis nominibus, Liberatus, Rogatus, Septimus, Bonifacius, Seruius, Rusticus & Maximus referuntur, qui remorum fragmentis crudelem in modum trucidati fuerent. Neque vero quispiam ab eius aetatis monachis haec nomina scripto exigenda prudens existimabit, qui, ut ait B. Iordanus, plus rebus piè gerendis, quam scribendis vacabant. Idem quieti penitus intenti omnem vel speciem ostentationis, omnem strepitum rerum saecularium, omneque cum hominibus commercium vitabat, nisi forsitan Christiana

stiana caritas aliter quid fieri postulasset.

Faciebant id exemplo sui Patris, qui soliditudinis erat amantisimus: quam cum amici causa, cuius salutem quærebat, ac etiam propter monasterij constructionem paulum reliquisset; tum primum in Presbyterij, ac deinde grauem Episcopatus velut predicam incidit. Atqui fuerit gratius, hec omnia ex ipso Augustino ad populum pro concione deplorante semetipsum, intelligere: *Quærebam, ait, ubi constituerem monasterium, spem quippe omnem saceruli reliqueram, & quod potui esse nolui, nec tamen esse quæsui quod sum. Elegi in domo Dei mei abiectus esse. Ab ijs qui diligunt sacerulum segregavi me, per religiosum mundi contemptum, nec prefectis populi me equauit, sed à Prælaturæ officio tantopere abhorrii, ut quoniam cœperat esse alicuius momenti inter Dei seruos fama mea; in quo loco sciebam non esse Episcopum, ne illo accederem, cauebam. Et hoc agebam quantum poteram, ut in loco humili saluarer, ne in alto periclitarer. Veni ad istam ciuitatem propter videndum amicum, quem putabam me lucrari posse Deo, ut nobiscum esset in monasterio. Quasi securus perueni, quia locus habebat Episcopum. Non attuli aliquid, nec veni ad hanc Ecclesiam, nisi cum ijs indumentis (pullo scilicet habitu,*

Ser. 49. De
diuersis.

*Augusti-
nus hic ma-
nifestè mo-
nachus
ostenditur.*

zonâ

zonâ pelliceâ cincto , & cucullo , quæ nec Episcopus (vt volunt) deferuit) quibus illo tempore vestiebar . Et quia (ægrius ferens suorum Eremitarum absentiam) disponebam esse in monasterio , cognito voluntatis meæ proposito , B. M. senex Valerius dedit mihi hortam illum , in quo nunc est monasterium . Cæpi boni propositi colligere fratres , nihil habentes , sicut nihil habebam , & sua mecum pauperibus erogantes , ut de communi vine-remus : commune autem nobis esset , magnum & uberrimum prædium ipse Christus . Subdit : Perueni ad Episcopatum , vidi necesse ha- bere Episcopum exhibere humanitatem assi- duam quibuscumq; venientibus siue trans- euntibus . Si autem consuetudo ista in mona- stero permissa , indecens esset . Et ideo volui habere in istâ domo Episcopi mecum monaste- rium Clericorum .

CAPVT XX.

S. Augustinus duas familias Religiosorum in- stituit , Eremitarum & Canonicorum Re- gularium .

Quibus verbis liquidò monstratur , S. Augustinum Hippone duo constru- xisse monasteria : vnum quidem Eremitis Religionis suæ sodalibus , cum Presbyter tantum esset ; illudque secus flumen in po- mœrio ,